

Erling Christensen (S):

Tak for det, fru formand.

Jeg opdager nu, at jeg har afleveret en for kort dagsorden til formanden, og det beklager jeg. I den sidste pind er der glemt et enkelt ord.

I den sætning, hvor der står »i højere grad medfører offentliggørelse«, beder vi om, at der kommer et tillægsord med, så der kommer til at stå »hurtigere offentliggørelse«. Jeg håber, det kan nå at blive rettet, for det var det, der var meningen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal nu lade følgende rettelser indgå i det forslag til vedtagelse, som hr. Erling Christensen, fru Lene Espersen, hr. Christian H. Hansen, fru Annie Lunde Hansen og fru Vibeke Peschardt har fremsat, nemlig at der i den tredje pind kommer til at stå følgende:

»- at Fødevarerministeriet vil undersøge mulighederne for en offentliggørelsesform, som i højere grad medfører hurtigere offentliggørelse og flere sammenfattende resultater.«

Så er det fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Formålet med denne forespørgsel er at debattere strategien for offentliggørelse af kontrolresultater, og vi er jo allerede godt i gang. Men jeg må sige, at efter at have lyttet til debatten i dag synes jeg egentlig mest, det er lidt af en debat om kejserens skæg, nemlig om man skal kalde det straf, eller om man skal kalde det forbrugerinformation. Når det kommer til stykket, taler vi jo sådan set om det samme, men har bare forskellige definitioner af det.

For Det Konservative Folkeparti er der fem hovedpunkter, som vi mener det er væsentligt at få understreget i forbindelse med en debat om offentliggørelse af kontrolresultater. For det første er vi meget tilfredse med, at der i forbindelse med vedtagelsen af den nye fødevarerlov, der træder i kraft den 1. januar næste år, bliver gennemført en ensretning af offentliggørelsesstrategierne, så alle led i kæden fra jord til bord behandles ens. Der er nemlig ikke tale om, som bl.a. Venstres ordfører var inde på, at situationen i dag er den samme, som den vil være den 1. januar 2000. Sagen er den, at der vil komme til at gælde ensartede offentliggørelsesregler, og der vil i hvert fald for de lokale levnedsmiddelkontroller, som overgår til at være statslige enheder, blive tale om en kraftig ændring af offentliggørelsesstrategien.

Vi er tilfredse med, at der er blevet lavet begrænsninger i brugen af offentliggørelse af kontrolresultater som instrument, og det skyldes, at vi faktisk mener, at offentliggørelse af kontrolresultater kun skal bruges i to tilfælde. Det ene er i de situationer, hvor hensynet til fødevarer-sikkerhed taler for omgående offentliggørelse, f.eks. ved fund af DT 104 i et parti pålæg, og det tror jeg sådan set også alle her i salen er enige om.

Det andet er i de tilfælde, hvor en virksomhed, der beskæftiger sig med fødevarer, efter gentagne påbud ikke sørger for at bringe orden i tingene. I dette tilfælde skal offentliggørelse bruges som instrument – eller trussel om man vil – til at sikre, at tingene bliver bragt i orden. Der er nogle ordførere, der har valgt at kalde det forbrugerinformation, men det er altså, som man ser på det.

Det andet hovedpunkt, som er væsentligt at få fremhævet, er, at offentliggørelse af kontrolresultater ikke må være et mål i sig selv; det er også et svar til hr. Jørn Jespersen, der stillede mig et spørgsmål under sin ordførertale, som jeg ikke kunne gå herop og svare på. Fødevarerkontrollen har et ansvar for at sikre, at tingene bliver bragt i orden, og selvfølgelig skal man ikke holde hånden over svinske restauranter. Det er fødevarerkontrollens opgave at sørge for, at de restauranter får bragt tingene i orden, men jeg tror ikke på, at man med en aggressiv offentliggørelsespraksis, som man har haft i København, hvor man faktisk overlader det til forbrugerne at gøre kontrollens arbejde, når særlig vidt med det, man egentlig skulle lave. Men vi har intet imod, at svinske restauranter bliver bedt om at få orden i tingene, og vi har intet imod, at de, der ikke efterlever påbudene, som en sidste trussel risikerer at blive hængt ud, hvis alt andet er glippet.

For det tredje vejer den enkeltes retssikkerhed tungt for Det Konservative Folkeparti. Det er blevet kritiseret, at offentliggørelsesresultaterne ofte kommer meget sent – nogle gange måneder efter, at kontrollen har været der – men alle muligheder for at påklage en afgørelse skal være udtømt, før man offentliggør; det skylder man den virksomhed, der sidder på anklagebænken. Men jeg er meget glad for, at der i den fremsatte vedtagelse, som Det Konservative Folkeparti er medforlagsstiller til, gives tilsagn om, at man vil speede den almindelige sagsbehandling op. Det er i alles interesse.